

SU ŽALGIRIU – UŽ LIETUVĄ!

ŽALGIRIS

Svarbiausio gyvenime už pinigus nenusipirksi

Ūkininkų vaikas, vienas jauniausių Sūduvos krašte bendrovių vadovas 31 metų ekonomistas Kęstas SPŪDYS įsitikinęs, kad kaimą, kaip visais laikais, ir šiandien laiko idealistai, tikintys, kad darbo diena - ne 8, o 16 valandų. Ir kad gyvenime svarbiausia ne pinigai, o vertybės, kurias perduoda šeima.

R Dalia BYČIENĖ
„Respublikos“ žurnalistė

- Valdžia guodžiasi, kad į užsienius išvažiuavę lietuviai sugrįš, kad jau grįžta. Ar iš tikrųjų grįžta? Ar daug jūsų pažįstamų sugrįžo?

- Tie, kurie nesiekė mokslų, nesistengė gyvenime, negrįš niekada. Jie ten dirba, užsidirba savo pomėgiams ir jie žino, kad Lietuvoje pagal savo gyvenimo būdą neišgyventų. Dirba jie konservų gamykloje arba prie butelių gamybos linijos fabrike, atidirba 8 valandas, gauna pakankamai, kad užtektų jų poreikius atitinkančioms linksmybėms, o gyvenimo kokybei netaupo. Jie nuomoja būstą ir jį nuomos. Man pačiam yra tekę dirbti užsienyje, bet aš ten važiauvau ne uždarbiauti, o atlikau praktiką. Ne vienas mano draugas buvo išvažiuavęs užsidirbti, dirbo, spaudėsi, susitapė. Grįžta, savo verslus kuria. Grįžta turėdami visai kitokį požiūrį į verslą.

- Mūsų žmonės turbūt todėl ir išvažiuoja, kad jie nori labai greitai praturtėti. Ar verta išeikti tą mūsų blogesni gyvenimą gimtiniėje į tariamai geresnį gyvenimą užsienyje?

- Tam, kad pamatytum kitokią kultūrą, verta, bet gyventi ten neverta. Gyvenimas yra per trumpas, kad jį švaistytum dėl to, kad save smaugdamas kažkiek sutaupytum. Tų, kurie sako, kad jie nori nutraukti ryšius su Lietuva, kaip pavyzdį nereikėtų imti. Taip sako tie, kurie pas mus sunkiai pritampa. Užsienyje jie lengviau įsitvirtina. Neturint rimtų planų ten gal ir geriau. Ką uždirbau, tą išleida, kas atliko, tą prašvenčia.

Bet reikia apskaičiuoti, kiek taip mąstantieji netenka. Draugai - jų visų neišsiveši, namų nepasiimsi, mūsų gražios gamtos, oro, artimųjų - taip pat. Tokie žmonės praturtėja ne todėl, kad jie ten daug uždirba, o todėl, kad jie labai mažai sau leidžia. Iš savo patirties žinau.

Pinigai užsienyje ateina iš to, kad tu juos sutaupai skriausdamas save. Jeigu jie gyventų taip plačiai, kaip Lietuvoje gyvena, nieko ten taip pat neturėtų. Gaudamas atlyginimą Lietuvoje galia nueiti į kiną, kavinę, ką skanesnio nusipirkti. Jeigu taip darytum gyvendamas užsienyje, nieko neliktų. Perki pačias pigiausias dešreles, konservuotas akcines daržoves, kurių Lietuvoje niekada nepirktum, ryžių pilnas tavo maistas. Automobilio sau leisti negali, nes labai brangi jų priežiūra, draudimas, todėl tenka taikytis prie visuomeninio transporto tvarkaraščių. Taip ir susitapau.

Pinigai užsienyje ateina iš to, kad juos sutaupai normalaus gyve-

▶ Labai jau daug materialistų pasidarė. Kaip anksčiau troško laisvės, taip dabar - pinigų

nimo sąskaita. Tie metai, kai užsienyje labai taupydamas dirbi ir nieko nematai, iškrenta iš tavo gyvenimo.

- Iš Lietuvos išvažiuoja ne tik darbininkai, bet ir mūsų protai. Medikai, aukštųjų technologijų specialistai. Regis, jų kol kas netrūksta, o iš kur paimsime patys, kai ims trūkti?

- Man labiausiai gaila, kad išvažiuoja tie, kuriuos mes brangiai išmokėme. Patys gabiausi. Jie mokėsi valstybės finansuojamoje vietoje, o kai išsimokino, naudą iš jų semiasi kažkokia užsienio valstybė. Žinoma, ir pačiam specialistui naudinga, ten jie uždirba daug kartų daugiau. Bet kodėl mes juos turime remti, jei naudą jie neš ne mums, o užsieniečiams? Atsiraa kitas, kuris norės atidirbti, galbūt ne toks gabus, bet atsisiras. Kam mokyti patį gabiausią, kuris čia neliks? Vadinasi, mes mokėdami nieko nenusipirkome, mus apvogė. Medikai yra ryškiausias pavyzdys, tuos pačius įsipareigojimus turi ir kiti. Žvelkime į valstybę kaip į paprastą įmonę. Jeigu aš, būdamas bendrovės vadovu, siunčiu specialistą mokytis, normalu tikėtis, kad jis privalo įsipareigoti kurį laiką dirbti mums, o ne mūsų kaimynams.

- Kaime trūksta darbininkų. Kas galėtų juos vėl sugrąžinti į kaimą?

- Tiesa, kaime sunku darbininkų rasti. Dėl to, kad nuo senų laikų buvo paplitęs požiūris: kas netinka niekam, tas lieka kaime. Vyresnio amžiaus žmonėms iki šiol atrodo, kad jaunam žmogui darbas kaime - bausmė, karjeros pabaiga. Jauni taip nebegalvoja. Ateina į kaimą jaunų darbininkų iš darbo biržos, ir jie visai neblogai pritampa. Melžėjas vežiojame iš tolimesnių kaimų, net 20 kilometrų važiuojame atsi-
vežti melžėjų.

Nuo Nepriklausomybės atkūrimo kažkas su žmonėmis nutiko, visi panorą dirbti vadybininkais, vadovais. Manau, tai susiję su tuo, kad tapę laisvi žmonės pradėjo kurti amerikietišką svajonę: visi vadovauja, visi sau, dirbti nereikia, pinigų daug, parduotuvės pilnos, ir nusisuko nuo paprastų darbų. Tas laikotarpis paliko spragą, bet dabar jau pamažu reikalai keičiasi. Rinka natūraliai sudėliojo, kad profesionalūs statybininkai užversti darbais, taip aukštai įkainoti, kad net sunkiai įperkami. Jeigu statybininkas per savaitę paima dviejų mėnesių vadybininko uždarbį, tai kuris čia vadybininkas? Darbininkų spraga atsirado dar ir dėl to, kad per tą laiką, kol darbininkai pas mus buvo nevertinami, daug jų išvažiavo į užsienį, kur darbininkų trūkumas jau ir anksčiau buvo.

▶ Tie metai, kai užsienyje labai taupydamas dirbi ir nieko nematai, iškrenta iš tavo gyvenimo

- Ar tie, kas pas jus ateina, nori dirbti, ar tik ateina todėl, kad reikia pinigų?

- Kiekvienas žmogus vertingas, bet atsirenki labai greitai. Viena iš personalo valdymo priemonių yra darbininkų kaita, šio kaita konkurencija turi būti ir pačioje įmonėje. Žemės ūkyje dažniausiai keičiasi mechanizatoriai. Kaita vyksta dėl konkurencijos, daug yra bendrovių, daug ūkininkų. Kaime jau negali pasamdyti mechanizatoriaus už minimumą. Konkurencija augina kainas.

Vadovai neuždirba tiek, kiek uždirba kombainininkai. Norint išmokyti valdyti šiuolaikinį kombainą, užtenka mokytis savaitę. O kiek reikia mokytis norint valdyti bendrovę? Jeigu kombainininko atlygi-

nimas jau lenkia vadovo atlyginimą, vadinasi, rinka yra išsiderinusi. Bet nežadu mesti pradėtų darbų ir persėsti į kombainą. (Juokiasi.) Ne viskas verta pinigų. Pagrindinis mano tikslas yra save realizuoti, įsitikinti, ką sugebu. Jeigu gyvenimą vertinčiau pinigais, tai turbūt jau seniai užsienyje kalčiau centą prie cento.

- Tekę girdėti, kad kaimas prasigėręs, žmonės mieliau renkasi pašalpas, o ne darbą. Ar tiesa?

- Nevisiškai. Kaimas labai pasikeitė. Tie, kurie nepritapo, girtuokliavo, tie išvažiavo. Galbūt jie tik sugrąžina tokį įvaizdį trumpam sulėkę iš užsienio atostogų. Kaimas ne toks. Tuos, kurie peržengia ribą, vietiniai labai greitai sudrausmina. Sako, kad kaime nebeįmanoma pasamdyti žmogaus sukapoti mal-

kas, nupjauti žolę. Bet kas tada padaro tuos darbus? Nemačiau, kad kur žolė būtų praaugusi tvorą, nebūtų ką į krosnį kišti. Kalbos apie darbininkų trūkumą dažniausiai kyla iš nepasitikėjimo. Labai daug kaimė gali nuveikti bendruomenės. Jeigu bendruomenės nariai vienin-
gi, jie ir vieni kitų turtą pasaugo, ir padeda vieni kitiems, bet ir bendruomenėms reikia padėti, remti. Valstybė skatino bendruomenes kurtis, o kai jos susikūrė, paliko be pagalbos. Bendruomenės tapo prašytojomis iš vietos verslo.

Pas mus dirba žmonių, kurių šeima prižiūri socialinės darbuotojos. Kartais ateina tos tarnybos moterys, prašo, kad duotume šeimos galvai daugiau užsidirbti. Tik kokia iš to

nauda, jeigu tas žmogelis yra paėmęs iš banko kreditą ir neturi už ką jo sugrąžinti? Koks tikslas pridėti, žinant, kad tie pinigai atiteks antstoliams? Jeigu pridėsiu prie minimumo pasiskolinusiam žmogui 100 litų, jam liks tik 20. Kitus pasiims antstoliai. Kodėl turime remti užsienio kreditorius? Kas mums svarbiau - vaikai ar nemotyvuotą paskolą suteikęs bankas? Besąlygiškai išsiieškantis skolą. Jeigu socialinė darbuotoja prižiūri šeimą, kodėl prieš suteikiant paskolą negalima jos atsi-klausti, ar ta šeima įstengs paskolą sugrąžinti? Štai ir pavyzdys, kodėl skurde išaugę vaikai nori iš to kaimo kuo greičiau dingti.

- Lietuvos demografinė situacija pavojinga. Vieni išvažiuoja, kiti nebenori gimdyti vaikų, skųsdamiesi, kad neturi sąlygų, per maži atlyginimai. Kaip pragyventi minimumą gaunantiems žmogui?

- Pas mus labai daug mokestinių nesąmonių, bet valdžia nenori priimti sprendimų, todėl niekada tos problemos nebus išspręstos. Negalima apmokestinti tais pačiais mokesčiais minimumo ir didesnių atlyginimų. Mes galėtume pasamdyti daugiau žmonių, bet mokesčiai mus spaudžia į kampą. Užuo už tuos pačius pinigus pasamdę 3 darbininkus, išgalime pasamdyti 2. Mūsų valstybė nori būti turtinga vargšų sąskaita. Ką iš to laimime? Niekas negalvoja, kad paprastas darbininkų sluoksniis ir yra didžiausi vartotojai. Visą, ką uždirba, jie išleidžia maistui, mokesčiams, o tie, kurie uždirba daug, taupo ir jų pajamos įšaldomos, nepatenka į apyvartos ratą. Per tai valstybė pati sau užveržia kilpą, ji nebeturi iš ko pa-imti pinigų, ima iš to, kas geriausiai matomas.

- Kur matote savo sūnaus ateitį?

- Negaliu atsakyti už savo sūnų, kiekvienas savo kelią turi rinktis pats, o tėvų pareiga yra parodyti, kas gimtiniėje yra gera. Neturiu aš prestižinių daiktų, prestižinio automobilio. Ir namo nesistaciau naujo, o remontuoju senelių namą. Daug kas sako, kad neapsimoka, išeina brangiau. Bet yra kitkas, ko nenusipirksi su nauju namu, - šeimos ryšys, prisiminimai. Norėdami geriau gyventi, pirmiausia turime pradėti nuo vertybių. Labai jau daug materialistų pasidarė. Kaip anksčiau troško laisvės, taip dabar - pinigų. Vertybės, kurios mane motyvuoja dirbti, matau tik Lietuvoje. Man svarbu kultūra, kurioje užaugau, aplinka, kuri man įprasta. Noriu, kad užsimanęs suvalgyti cepeliną galėčiau nueiti į kavinę ir jį sukirsti, o ne ieškoti užsienyje parduotuvės, kur būtų kažkoks jo pakaitalas. Svarbu, kad teatre galėčiau spektaklio klausyti gimtąja kalba, „Žalgirį“ žiūrėti Kauno arenoje su visais, kurie daro bangą „Už „Žalgirį“, o ne siūbuoti kurioje nors užsienio šalyje „Prieš „Žalgirį“. Manau, kad svarbiausių dalykų gyvenime už pinigus nenusipirksi.

Kazimiero Linkėvičiaus nuotr.

Seimo valdančioji dauguma rudens sesiją pradėjo retesnėmis gretomis. Pasitraukus lenkams, iš 91 daugumos atstovo beliko 81. Ar užteks pajėgų priimti svarbiausius sprendimus, nes tradiciškai dalis parlamentarų nesusirenka į posėdžius? O politikų laukia ypač svarbūs sprendimai. Pirmiausia - kitų metų valstybės biudžeto formavimas jau ne litais, o eurai. Antra - dėl minimalios algos didinimo. Bus ir trečia, ir ketvirta...

Ar išretėjusiems valdantiejiems pakaks jėgos?

Apie tai prie ŽALGIRIO NACIONALINIO PASIPRIEŠINI-MO JUDEJIMO apskritio stalo diskutavo Seimo Darbo partijos frakcijos seniūnas Vytautas GAPŠYS, Socialdemokratų frakcijos seniūnė Irena ŠIAULIENĖ, „Tvarkos ir teisingumo“ frakcijos seniūnas Petras GRAŽULIS ir politologas profesorius ALGIS KRUPAVIČIUS. Diskusiją vedė žalgirietis Gedimi-nas JAKAVONIS.

G.JAKAVONIS: Per vasarą valdančiąją koaliciją paliko viena iš partnerių - Lietuvos lenkų rinkimų akcija. Kaip įsivaizduojate darbą be jų?

I.ŠIAULIENĖ: Aš manau, kad sesija bus darbinga, nepaisant to, kad viena frakcija pasitraukė. Valdančioji koalicija vis tiek išsaugojo daugumą. Nemanau, kad kiltų kokių nors ypatingų sunkumų ir tada, kai balsuojant reikalinga konstitucinė dauguma, nes egzistuoja konstruktyvus oponuojančių frakčių supratimas, kai sprendžiami visos valstybės gyvenimui reikšmingi klausimai. Per šią kadenciją pasitaikė nemažai atvejų, kai įstatymų projektai būdavo priimami ir su opozicijos, o ne vien tik valdančiosios daugumos balsais.

Pagrindinis šios sesijos klausimas bus biudžeto priėmimas. Toliau - su euro įvedimu ir mūsų įstojimu į euro zoną nuo kitų metų sausio 1 d. Šios susijęs techninių įstatymų projektų paketas, turėsiantis užtikrinti suderinamumą tarp įvairių įstatymų.

Be abejo, naujoje Seimo sesijoje labai svarbus bus ir socialinių klausimų paketas. Bus tęsiami pavasario sesijos metu jau pradėti svarstyti klausimai dėl socialinio būsto, minimalios algos didinimo. Reikia kalbėti ir apie biudžetiniame sektoriuje dirbančių aukštos kvalifikacijos specialistų bazinės algos didinimą, nes minimalios algos didinimas jų tiesiogiai nepaveiks. Naujoje sesijoje teks nagrinėti ir klausimus, susijusius su mūsų nacionaliniu saugumu. Tokie tad bus, man regis, pagrindiniai Seimo darbotvarkės prioritetai.

V.GAPŠYS: Manau, kad koalicijos darbas išliks stabilus, nes trims jos partneriams pakanka balsų Seime ir jo komitetuose, kad būtų priimti reikalingi įstatymų projektai. Vyriausybėje keičiasi tik vienas ministras. Nors kai kurie viceministrai irgi keisis, tačiau likę dirba ir užtikrina veiklos tęstinumą. Darbo partija į atsilaisvinusias viceministrų pozicijas dele-

guos jaunus žmones, kad komanda įgytų didesnės patirties. Juo labiau kad darbas yra įsibėgėjęs, tad, manau, naujokai greitai įsilies į komandinį darbą ir rezultatai bus tikrai stabilūs.

Valdantiejiems dabar iš tikrųjų reikės daugiau drausmės, bet tas drausmės faktorius paskatins dažniau tartis valdančiojoje koalicijoje, jos politinėje taryboje ir į Seimo darbotvarkę klausimus įtraukti tik po išsamių diskusijų. Na, taip buvo ir su mūsų iniciatyva dėl minima-

► Dabartinė valdžia gali pakartoti A.Kubiliaus Vyriausybės klaidą, kai Lietuva tikrai turėjo lėšų daugiau negu pakankamai iš Europos

Algis KRUPAVIČIUS
Politologas profesorius

laus atlyginimo didinimo: kol neišdiskutavome šio klausimo, kol dėl jo nesutarė visi partneriai ir nepri-tarė premjeras, tol jis nebuvo įtrau-kiamas į darbotvarkę.

Džiaugiuosi, kad pavyksta susitarti: iškeli iniciatyvą ir kai yra palaikymas, pagrįstas argumentais, tai patenka į darbotvarkę. Aš tikrai manau, kad 81 Seimo narys gali kuo puikiausiai pasiekti visus reikiamus rezultatus ir padaryti rei-kiamą darbą, kuris pagal Konstitu-ciją priklauso Seimui.

P.GRAŽULIS: Aš manyčiau, kad lengviau nebus. Galime prisiminti atvejus, kai net ir esant 91 vie-nam Seimo nariui kai kurie įstaty-mai, kai opozicija nesiregistruodavo, būdavo nepriimami. Reikėdavo ke-lėtą kartą balsuoti. Taigi susitelkti reikis labiau. Bet aš manau, kad nėra to blogo, kas neišeitų į gera.

Vienas iš dar nepaminėtų klau-simų, kuriuos artimiausiu metu, manau, teks spręsti Seimui, - ne-maža finansinė žala, kurią patirs mūsų valstybė dėl Rusijos įvestų sankcijų. „Tvarkos ir teisingumo“ frakcija siūlė įstatymo pataisas, kad mėsos produktams būtų taikomas lengvatinis PVM tarifas, ko ir pra-

šė gamintojai. Pieno perdirbėjai sa-kę dirba ir užtikrina veiklos tęsti-numą. Darbo partija į atsilaisvini-nusias viceministrų pozicijas dele-

būtų galima užtikrinti didesnę pie-rų supirkimo kainą. Praėjusį mė-nešį žemės ūkio ministrė važinėjo į Briuselį ir prašė kompensacijų dėl patirtos žalos, bet ten sprendimas kol kas nepriimtas.

Todėl aš manau, kad mes Sei-me tikrai turėsime grįžti prie šitos temos ir galvoti, kaip padėti įmo-nėms, kad nebankrutuotų ištisi sektoriai. Gelbstint juos gali tekti imtis konkrečių įstatymų pataisų. Tad vėl reikės siekti konsensuso ir ieškoti kokių nors sprendimų.

Taip pat politinėje taryboje bu-vo bendrai sutarta, kad didelė pro-blema yra emigracija. Reikia ieš-koti priemonių, kaip mums susi-grąžinti jaunimą. Seimas rudens sesijoje kurs emigracijos komisiją, kuriai, kaip ir sutarėme, vadovaus „Tvarkos ir teisingumo“ atstovas. Lig šiol ir Seimas, ir Vyriausybė per mažai dėmesio skirdavo šiai problemai. Jeigu bus nuolat dirban-ti komisija, tai, manau, pasieksime ir tam tikrų teigiamų rezultatų - nemažai mūsų išvykusių piliečių grįš į Lietuvą.

G.JAKAVONIS: Kokių pro-blemų gali vis dėlto iškilti Seimo darbo metu?

A.KRUPAVIČIUS: Pirmiau-sia reikėtų pastebėti, kad 2012-2016 metų Seimo kadencija jau persirito į antrą pusę. Tai jau pen-ktos sesija, o paprastai kiekvienas Seimas turi 9 sesijas. Tad jau gali-ma lyginti ir žiūrėti, ką dabartiniam Seimui pavyko nuveikti.

Jeigu lygintume dabartinio Seimo ir jo pirmtako darbus, tai galėtume pasakyti, kad jis dirba efektyviai, per kiekvieną posėdį priima bene daugiausiai teisės ak-tų: 4,6. Paprastai teisės aktų ap-imtis labai veikia įvairūs išoriniai faktai, pvz., kai Lietuva integruo-si į ES ir NATO struktūras, tu-met teisėtvarkos procesas ir dar-bo apimtis gerokai išaugo. 2008-2009 metais išgyvenome ekono-minę ir finansų krizę - vėlgi rei-kėjo greitų sprendimų ir tų spren-dimų buvo daroma labai daug. Na,

šitas Seimas lyg ir neužiima gais-rų gesinimu ir dirba gana nuose-kliai, aiškiai.

Kalbant apie penktosios sesijos darbotvarkę, koalicijos narių skai-čiaus sumažėjimas apskritai reiškia, kad didesnis krūvis ir didesnė atsakomybė teks didžiausiai val-dančiosios koalicijos frakcijai - so-cialdemokratams. Socialdemokra-tai tikrai turės būti lankstesni ir išradingi, kad įtikintų visus koali-cijos partnerius vienų ar kitų sprendimų teisingumu. O partne-riai gali, aišku, kartkartėmis paro-dyt daugiau ambicijų. Tokie dalykai yra natūralūs, aiškūs ir juos reikė-tų prognozuoti iš anksto, o jei kam nors kyla noras pažaisti ambicijo-mis, turėtų būti laiku paspaudžiami stabdžiai.

Antras dalykas - artėja savival-dybių tarybų ir tiesioginių merų rinkimai. Tiesioginiai merų rinkimai vyks pirmą kartą, ir natūralu, kad valdančiosios koalicijos parti-jos ne tik konkuruos su opozicija, bet turės pasirėngti ir konkurenci-jai tarpusavyje. Socialdemokratų, Darbo partijos ir „Tvarkos ir tei-singumo“ elektoratas šiek tiek persidengia, šios trys partijos iš dalies konkuruoja dėl tų pačių rin-kių. Be abejo, rinkimų atspaudas tikrai bus matomas per pasirėngi-mo jiems laikotarpį.

► Reikšmingi įstatymų projektai būdavo priimami ir su opozicijos, o ne vien tik valdančiosios daugumos balsais

Irena ŠIAULIENĖ
Socialdemokratų frakcijos seniūnė

Kitas aspektas yra geopolitiniai dalykai ir tarptautinė situacija. Ma-tyt, politinėje darbotvarkėje nema-žai dėmesio bus skirta gynybos fi-nansavimui ir saugumo sustvirtini-mams. Suprantama, kad kiekviena politinė partija sieks kuo geresnį rezultatų. Su tuo susijusios ir kai kurios Seimo narių iniciatyvos dėl biudžeto, nes kiekvienas nori pa-rodyti savo pastangas. Esminiai biudžeto kontūrai jau yra pajudėję iš Finansų ministerijos, tačiau pa-ties biudžeto galimybės lems, kaip viskas bus tvarkoma.

Grįžtant prie tokių iniciatyvų, kaip PVM mažinimas mėsos gami-niams, manau, kad pirmiausia rei-kėtų dar aktyviau ieškoti kitų išei-čių ir keisti kai kuriuos įstatymus, ko mes nesugebėjome padaryti pa-

įvedimas ir narystė euro zonoje. Euro zonos įstatymų paketai ir ga-liojančių įstatymų pataisais bus svarbus šios Seimo sesijos darbo-tvarkės punktas.

Atrodo, kad santykiai tarp Sei-mo ir prezidentės keičiasi, jie yra gerokai atšilę. Bet yra likę tam ti-krų įtakų ir tos įtakos vidaus poli-tikoje gali irgi sustiprėti. Galbūt prezidentės ir Seimo santykiai ne-bus rožėmis kloti ar itin šilti, bet tikėkime, kad ta šiluma, kuria pa-dvelkė, bus ir toliau jaučiama.

G.JAKAVONIS: Prieš savi-valdos rinkimus kiekvienas ko-alicijos partneris nori susti-printi savo ideologinę įtaką, padėti savo žmonėms rajonuose. Kitų metų biudžetas dėl eu-ro įvedimo šiemet formuoja-jamas anksčiau. Natūralu, kad tiek socialdemokratai, tiek Darbo partija, tiek „Tvarka ir teisingumas“ norės skirstant biudžetą padėti tiems rajonams, kuriuose jie yra valdžio-ję. Matau, kad artėjančių rin-kimų ir euro įvedimo fone tarp valdančiųjų atsiranda tam ti-kra trintis. Ar iš tiesių ji yra?

I.ŠIAULIENĖ: Rinkėjas su-vokia, kas yra koalicija, kas yra oponentai ir kas yra koalicijos par-tneriai. Aš manau, kad pagrindinė

įstatymų bazė dėl savivaldos rinki-mų yra priimta ir sutvarkyta. Žino-ma, jau greitai prasidės praktinis pasirėngimas savivaldos rinki-mams. Suprantama, kad kiekviena politinė partija sieks kuo geresnį rezultatų. Su tuo susijusios ir kai kurios Seimo narių iniciatyvos dėl biudžeto, nes kiekvienas nori pa-rodyti savo pastangas. Esminiai biudžeto kontūrai jau yra pajudėję iš Finansų ministerijos, tačiau pa-ties biudžeto galimybės lems, kaip viskas bus tvarkoma.

Grįžtant prie tokių iniciatyvų, kaip PVM mažinimas mėsos gami-niams, manau, kad pirmiausia rei-kėtų dar aktyviau ieškoti kitų išei-čių ir keisti kai kuriuos įstatymus, ko mes nesugebėjome padaryti pa-

Irmanto Sidarevičiaus nuotr.

politinė situacija paveiks biu-džeto formavimą?

V.GAPŠYS: Tas mūsų įsipa-reigojimas NATO išlieka. Tiek da-bartinė valdančioji koalicija, tiek visas Seimas pasirašė susitarimą didinti krašto apsaugos finansavi-mą. NATO aljansas mums padeda ne tik gynybos klausimais, bet ir taupyti biudžetą. Jeigu pažvelgtu-me, kiek mums kainuotų gynyba ir saugumo užsitikrinimas vie-niems, tai būtų gerokai didesnė našta valstybės biudžetui.

Bet negalime vien į tai koncen-truotis, ir mes kalbame apie tas problemas, reikia ne tik didinti ka-rininius biudžetus, bet atsivėlgti ir į ekonominius aspektus, t.y. steng-tis užtikrinti mūsų ekonominį sau-gumą ir stabilumą, taip pat ir eks-porto rinkas.

G.JAKAVONIS: Ar nepasi-gendate tam tikros strategi-jos? Mes išvardijome proble-matiką - kultūrininkų, moky-tojų algos formuojant biudžetą, žemės produkcijos kainos dėl tų geopolitinių įvykių, Rusijos blokada, padidijęs poreikis di-dinti gynybą. Kaip tai suderin-ti, esant šiai pasikeitusiai geo-politinei situacijai, kai reikia didinti lėšas gynybai, o pinigų kiekis ribotas?

P.GRAŽULIS: Pastebėjau to-nišką tendenciją, kad kuo labiau biu-džetas didėja, tuo labiau pinigų trūksta. Kai, atrodo, mažesnis bu-vo biudžetas, kažkaip ir pinigų ma-žiau trūko.

Rusijos sankcijų Lietuvai mes, be abejonės, negalėjome progno-zuoti. Nors gal reikėtų sakyti atvir-kščiai - galėjom, nes čia ne nerei-kia spręsti, tačiau manyčiau, kad ir mums, ir koalicijos partneriams reikėtų sutelkčiau dirbti su viso-mis profsąjungomis, o ne tik kaž-ką veikti pasitelkiant vienas ar kitas. Kitaip sakant, turėtume nu-mažinti tuos nesveikus konkursus koalicijos viduje, kuris iš mūsų yra geresnis ir kuris labiau myli vieną ar kitą rinkėjų kategoriją. Mums reikėtų daugiau konsultuo-tis, būti lankstesniems ir atvires-niems. Tiktai konsoliduotas vei-kimas duotų naudą ir visuomenei, ir valstybei, ir mums visiems kaip koalicijos partneriams, nes rody-tų mūsų politinę brandą, gebėjimą susitarti, vienodą požiūrį į valstybės reikalus.

Jeigu grįžtume prie dar vieno aspekto - mūsų koalicijos sumažė-jimo, kai pasitraukė lenkų frakcija, tai noriu pabrėžti, kad nereikia ma-nyti, jog tik ši frakcija kovojo dėl tautinių mažumų teisių, o kitiems koalicijos partneriams tai nėra svarbu. Šioje sesijoje mes ketina-me priimti įstatymų projektų, su-sijusių su tautinėmis mažumomis, taip pat apsispręsti dėl kitataučių pavarždžių rašymo. Tad iššūkių ko-alicijai pakaks. Nebus paprasčiau ir lengviau, bet aš tikiu, kad jeigu sėdome prie vieno stalo, tai reiškia, kad turėsime sėdėti kartu, vie-ni kitus girdėti ir, kaip galima po-zytyviau vieniems kitų atžvilgiu nusiteikus, ieškoti naudingų sprendimų visai visuomenei ir valstybei, o ne kuriai nors iš mūsų jėgų konkrečiai.

Vytautas GAPŠYS
Seimo Darbo partijos frakcijos seniūnas

daugiausia patys, savo pastango-mis. O iš Užsienio reikalų minis-terijos arba iš ekonomikos atašė, reziduojančių ambasadorių tos pa-galbos labai nedaug sulaukia. Tad manau, kad tikrai tą darbą nuošir-džiai turėtų pradėti dirbti žmonės, kurie yra ten deleguoti, kad ypač Užsienio reikalų ministerijai, Užio ministerijai tikrai yra dar kur pas-tengti.

Rinkos paieškų programos, ku-rias sukurtikavo ir patys verslinin-kai, jos yra, jos iki krizės buvo, bet reikėtų gys peržiūrėti daug aktyviau ir skirti didesnes lėšas rinkos paieškom. Ir patys verslininkai jau-galų gale turi suprasti, kad Rusija visgi nėra stabilus partneris, ir kad reikia, nors ir nėra lengva, ieškoti alternatyvių rinkų. O Europai nėra lengva, Europa pati ieško rinkų.

Europoje, kaip žinote, visų produk-tų yra perteklius. Taigi darbas lau-kia tikrai nelengvas, ypač spren-džiant šias ekonomines problemas, kurios atėjo su Rusijos krize, ir ma-nau, kad čia Seimas tikrai turėtų taip pat būti ne stebėtojas, bet ro-dytį iniciatyvas.

Dabar dar norėčiau pasakyti, jog dideli mokesčiai nerieškia, kad bus surenkamas didesnis biudž-tas. Pavyzdžiui, kai pelno mokeskis buvo 30 proc., tai šio mokesčio be-veik nebuvo surenkama. O kai pel-no mokeskis sumažintas, mokesčių surenkama daugiau. Mokesčius slėpti irgi kainuoja, o verslininkai mato, kad jie yra pernelyg dideli, tai ieško galimybių, kaip tų mokes-čių nesumokėti.

Kitas dalykas - dėl PVM maisto produktams. PVM visose ES šalyse maisto produktams yra len-gvatinis. Manau, taikant lengva-tinį PVM padidėtų apyvarta ir var-tojimas, ir mes neturėtume dide-lių nuostolių, taip pat sumažėtų šešėlinė rinka, sumažėtų kontra-banda ir tikrai būtų naudingiau mūsų valstybei. Bet mes disku-tuosime: jeigu nerasime sutarimo valdančiojoje daugumoje, tai, ma-tyt, padiskutuosime ir tuo ir baig-sis, bet aš manau, kad sveiko pro-to užteks.

A.KRUPAVIČIUS: Apskritai buvo daug kalbama apie artimiau-sius ateities darbus. Bet politikoje, matyt, egzistuoja pamatinė dilema tarp inkrementinės ir strateginės politikos, t.y. trumpalaikės ir ilgalaikės politikos, ir, be abejo, jei pa-žiūrėtume į dabartinę Seimo dar-botvarkę, ten dominuos trumpo laikotarpio uždaviniai ir tikslai. Tarsi strateginių programų turime, bet tos aktualijos, kurios yra čia ir dabar, jos tikrai diktuoja pasirinki-mus, sprendimus, į jas koncentruo-jamas dėmesys. Be abejo, negalime pamiršti ir esminių, pamatinių dalykų. Emigracija yra viena iš tų problemų, kurios pasekmės dabar jaučiamos daugelyje sričių. Visuo-menės senėjimas, darbo jėgos se-bėjimas - tendencijos, kurios yra labai neigiamos. Toliau - trumpa-laikė, gana vidutinio nuotolio ten-riencia galėtų būti atkylesnė. Kai pa-sikalbi su verslininkais, ir stam-besniais, ir ne tokiais stambiais, visgi jeigu jie suranda rinkas, tai

► Vilniaus licėjuje debatai tikrai būna dažnai aukštesnio lygio, negu televizijoje vykstančios diskusijos

Vytautas GAPŠYS
Seimo Darbo partijos frakcijos seniūnas

Yra ir tam tikrų dalykų, apie kuriuos mes nekalbėjome, bet apie kuriuos reikia kalbėti būtent šiandien ir dabar. Pirmas dalykas dėl Europos struktūrinės paramos panaudojimas. 2014-2020 metų fi-nansinė perspektyva jau yra pra-sidėjusi, kol kas mes apie geresnį, sąžiningą Europos struktūrinės paramos naudojimą kalbame tikrai per mažai ir, ko gero, aš nežinau, kai, jos yra, jos iki krizės buvo, bet reikėtų gys peržiūrėti daug aktyviau ir skirti didesnes lėšas rinkos paieškom. Ir patys verslininkai jau-galų gale turi suprasti, kad Rusija visgi nėra stabilus partneris, ir kad reikia, nors ir nėra lengva, ieškoti alternatyvių rinkų. O Europai nėra lengva, Europa pati ieško rinkų.

nės paramos naudojimas yra vie-nas iš punktų, kuris turėtų būti svarbus, galbūt ne tiek Seimui, kiek vykdomajai valdžiai.

Dar vienas dalykas, tai kalba apie gynybos išlaidų didinimą. Tai yra logiška ir būtina, bet kitas klausimas, kuris turi būti užduo-damas lygiagrečiai, - kaip tos iš-laidos bus naudojamos. Nes ištis mūsų gynybai biudžetas augs labai smarkiai, palyginti su tuo, ką mes turėjome šiais ar ankstesniais me-tais. Kaip tos lėšos bus panaudo-jamos, kas už tas lėšas bus įsigy-ta ir kur jos bus nukreiptos? Tas klausimas yra atviras, ir jeigu jos nebus panaudotos efektyviai, tada mes turėsime problemų. Mes du kartus mokėsime už tą patį ir dar daugiau kartų.

Yra ir kiti dalykai, susiję su so-cialiniais reikalais. Tikrai, vienas iš prioritetų yra socialiniai reikalai, tai yra logiška, natūralu, ir minima-laus mėnesinio atlyginimo didini-mas, ir socialinės paramos funk-cijų persikirstymas savivaldybėse, ir panašūs dalykai.

► Pastebėjau tokią tendenciją, kad kuo labiau biudžetas didėja, tuo labiau pinigų trūksta

Petras GRAŽULIS
„Tvarkos ir teisingumo“ frakcijos seniūnas

G.JAKAVONIS: Yra ketvir-toji valdžia - žiniasklaida. Va-kare įsijungiu televiziją ir ma-tau, kad valdančiosios daugu-mos sprendimus komentuoja opozicija: A.Anušauskas, R.Ju-knevičienė. Ne tie, kurie prii-minėja sprendimus, bet visada eteris atiduotas opozicijai. Val-danti daugama, tie, kurie prii-mia sprendimus, jie neturi normalaus eterio. Aš nekalbu apie komercinius kanalus, bet apie Lietuvos valstybinę tele-viziją šiuo atveju. Ar nepasi-gendate žiniasklaidoje valdan-čiosios koalicijos atstovų ko-mentary?

A.KRUPAVIČIUS: Yra šalys, kurios turi gana aiškias taisykles, pavyzdžiui, partijos, kurios turi X vietų parlamente, tai joms ir skiriama proporcingai eterio laiko valstybinuose, nacionaliniuose, vi-suomeniniuose kanaluose. Pir-miausia tai taikoma rinkimų kam-panijų atveju, bet ir kitais atvejais galioja. Taip, tos partijos, kurių ran-kose yra valdžia, tos ir priima sprendimus, ir jos turi paaiškinti, pasakyti, kodėl tokie sprendimai, galų gale - diskutuoti kartu su opo-zicija viešoje erdvėje, didžiuosiuose radijuose ir panašiai.

P.GRAŽULIS: Žinote, yra liaudies patarlė: „Kas pinigus moka, tas ir muziką užsako“. Ga-liu pasakyti, kad visuomeninis transliuotojas yra pats tendencin-giausias, nors jam iš biudžeto mo-kami dideli pinigai. Ir man labai keista, pažiūrėkite, kaip elgiasi ir E.Jakilaits, ir kitose laidose su Seimo pirmininke? Ne, vis tiek Seimas pridėjo dar 55 mln. litų Lietuvos nacionaliniam transliuo-tojui. Tai jeigu dar įžiliau elgtųsi su Seimo pirmininke, gal ir 100 mln. gautų. Jeigu tokia yra pozi-cija valdančiosios daugumos, kai, atsiprašant, juodini, šmeiži, nesi-skaitai, o tau pinigus duoda, ma-tyt, jie ir pasirinko toki kelią - kuo labiau muš valdančiąją daugumą, tuo Seimas skirs didesnes lėšas. Bet aš manau, čia principo nebu-vimas. Palaukit, susitvarkytai, būkite pozityvūs, objektyvūs, tapkite visuomeniniu transliuo-toju, tai gal paskui galima ieškoti ir papildomų lėšų.

Parengė Milda JUODAKIENĖ

Visa filmuota medžiaga tinklalapyje w.suzalgiriu.lt

vimo variantas, kai ir vienai, ir kitai pusei leidžiama pasisakyti. Ir išsakyti argumentus, ir išgirs-ti kontrargumentus, ir jeigu rei-kia, pateikti papildomų. Tada vyksta diskusija, kuri yra produk-tyvi, t.y. suteikia galimybę tobu-lėti visai sistemai ir priimti toles-nį sprendimą. Ne kartą mano tei-dikams įstatymo projektus opo-zicija yra patobulinusi, pasakiusi, kad va, jeigu dar į vieną kitą niu-ansą atsivėlgtum, projektas būtų geresnis. Ir aš tuo džiaugiuosi. Nes svarbu, kad produktas išeitų tinkamas, kad visuomenė juo bū-tų patenkinta. Valstybės valdyme svarbų vaidmenį atlieka tiek val-dantieji, tiek opozicija, nors gal-būt tam tikru laikotarpiu jie yra skirtingose barikadų pusėse.

P.GRAŽULIS: Žinote, yra liaudies patarlė: „Kas pinigus moka, tas ir muziką užsako“. Ga-liu pasakyti, kad visuomeninis transliuotojas yra pats tendencin-giausias, nors jam iš biudžeto mo-kami dideli pinigai. Ir man labai keista, pažiūrėkite, kaip elgiasi ir E.Jakilaits, ir kitose laidose su Seimo pirmininke? Ne, vis tiek Seimas pridėjo dar 55 mln. litų Lietuvos nacionaliniam transliuo-tojui. Tai jeigu dar įžiliau elgtųsi su Seimo pirmininke, gal ir 100 mln. gautų. Jeigu tokia yra pozi-cija valdančiosios daugumos, kai, atsiprašant, juodini, šmeiži, nesi-skaitai, o tau pinigus duoda, ma-tyt, jie ir pasirinko toki kelią - kuo labiau muš valdančiąją daugumą, tuo Seimas skirs didesnes lėšas. Bet aš manau, čia principo nebu-vimas. Palaukit, susitvarkytai, būkite pozityvūs, objektyvūs, tapkite visuomeniniu transliuo-toju, tai gal paskui galima ieškoti ir papildomų lėšų.

Visa filmuota medžiaga tinklalapyje w.suzalgiriu.lt

Vilniaus medicinos draugijos „Aukso knyga“

Vilniaus medicinos draugijos, įkurtos 1805 m., „Aukso knyga“ (*Liber Aureus Caesareae Societatis Medicae Vilnensis*) yra dokumentinio paveldo šaltinis, įtrauktas į UNESCO „Pasaulio atminties“ Lietuvos nacionalinį registrą, saugomas Vilniaus universiteto bibliotekos Rankraščių skyriuje.

Vilniaus medicinos draugijos (VMD) „Aukso knyga“ nemažo formato (43,7 x 29,5 cm), įrišta į ornamentuotus rudos spalvos odinius viršelius su žalvariu puoštais apkaustais ir to paties metalo augaliniu motyvu puošta sagtele, lapai auksiniais pakraščiais. Knygos pavadinimas - „Liber Aureus Caesareae Societatis Medicae Vilnensis“ - išspaus-tas auksintomis raidėmis.

Knyga pradedama VMD posėdžio protokolo išrašu apie šios draugijos narių registracijos knygos sudarymą, pavadinant ją „Liber Aureus Caesareae Societatis Medicae Vilnensis“. Protokolą pasirašė draugijos pirmininkas Julijonas Mošinskis (Moszynski), ilgametis Vilniaus Šv.Jokūbo ligoninės vyriausiasis gydytojas, nusipelnęs akušerijos mokslui Lietuvoje, draugijos vicepirmininkas Stanislovas Vikšemskis (Wiks-zemski) ir draugijos sekretorius Donatas Reikovskis (Reykowski).

1853 m. kovo 12 d. Vilniaus medicinos draugijos posėdyje nuspręsta pagerbiant draugijos narius registruoti knygoje „Liber Aureus Caesareae Societatis Medicae Vilnensis“. Tuomet numatyta šioje knygoje pateikti ir trumpą draugijos istoriją nuo pat jos įkūrimo iki naujausių laikų; atskirą draugijos steigėjų sąrašą taip pagerbiant jų atminimą; kiekvienais metais išrenkamų atsakingų draugijos valdybos asmenų chronologinį sąrašą; chronologine seka suregistruoti visus VMD narius nuo pat draugijos įsteigimo iki paskutinių metų užrašant jų vardus, pavardes, trumpai, kiek pavyks, pateikiant jų biografinius duomenis ir nuopelnus mokslui; galiausiai nuo 1853 m. knyga numatoma kaip registracijos knyga ateityje į draugiją įstojantiems nariams; tie, kurie naujai išrinkti čia esantys, savo duomenis turės įrašyti patys, o korespondentus įrašys draugijos pirmininkas.

Elitos nuotr.

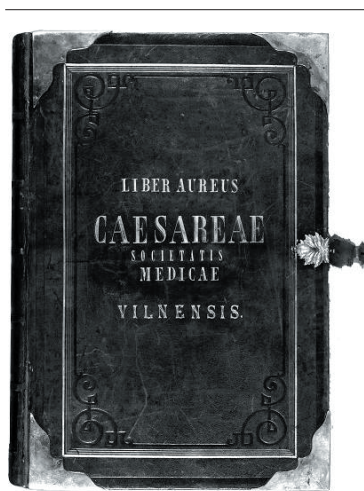
Taigi knygoje suregistruoti visi VMD nariai: įrašyti jų vardai, pavardės, moksliniai laipsniai, kai kada keletas biografinių duomenų, išrinkimo į VMD ar mirties datos.

Pirmuoju numeriu prie 1805 m. gruodžio 12 d. įrašytas Vilniaus universiteto patologijos ir higienos profesorius, medicinos daktaras Augustas Bekiu (Becu), dėstęs bendrąją patologiją. Po jo eina 15 draugijos įkūrėjų ir 1806-1853 m. draugijos valdybos narių sąrašai.

Garsus Vilniaus medicinos-chirurgijos akademijos profesorius, VMD pirmininkas Adamas Ferdinandas Adamovičiaus (Adamowicz) „Aukso knygos“ įvade pateikia istorinę Vilniaus medicinos draugijos apžvalgą, apibūdina jos tikslus, tradicijas, svarbiausias veiklos sritis. Atiduodamas pagarbą draugijos steigimo idėjos iniciatoriui Jozefui Frankui, akcentuoja šio atsidavimą draugijos veiklai 12 metų uoliai einant sunkias ir atsakingas sekretoriaus pareigas. Pamini ir iškelia istorinę draugijos reikšmę Lietuvos medicinos mokslui ir praktikai. Ypač pabrėžiama sanitarinė narių veikla karo ir epidemijų metu, Europos medicinos naujienų aptarimai, labdaros

veikla. Pažymima, kad draugija nagrinėjo pačius svarbiausius užsienio mokslininkų ir medicinos praktikų, kaip antai: Pajolos iš Venecijos, Mudrovo iš Maskvos, Bertrano iš Paryžiaus ir daugelio kitų, darbus.

Autorius rašo ir apie biblioteką, kurią kaupė draugija ir 1853 m. jau turėjo surinkusi apie 5000 vertingų knygų, aprašytų Aniceto Renjė (Anicety Renier - VMD bibliotekininkas, gydytojas kurortologas). Be to, nuolatos buvo pildomas anatomijos muziejus, kuris atsirado nuo to paties J.Franko ir draugijos narių parengtų preparatų (dalis muziejaus išliko ir iki mūsų laikų - *aut. past.*). Pažymima, kad draugijos narių iniciatyva Lietuvoje anksti - 1808 m. - pradėta vakcinacija, o 1819 m. įsteigtas farmacijos skyrius, kuriam vadovavo profesorius Johanas Volfgangas (Wolfgang). Moksliniai draugijos narių darbai publikuoti įvairiuose žurnaluose. Ypač svarbus leidinys - J.Franko parengti „Acta Instituti Clinici Caesareae Universitatis Vilnensis“, Lipsiae [Lepcige] 1808-1812“. Šaltiniai, kuriais čia autorius remiasi, yra trys pirmieji draugijos posėdžių protokolų tomai, parašyti lotynų kalba.

► Įrašai „Aukso knygoje“ liudija, kad draugijos nariai buvo daugelis įžymių pasaulio mokslininkų

Toliau savo istorinėse pastabose prof. A.Adamovičius akcentuoja, kad Vilniaus medicinos draugijos veikla buvo neatsiejama nuo Vilniaus universiteto veiklos. Uždarus Vilniaus universitetą (1832) ir Medicinos-chirurgijos akademiją (1842), draugija, nors ir sunkiomis sąlygomis, išliko pagrindinis medicinos mokslo centras.

Daugelis įžymių pasaulio mokslininkų buvo Vilniaus medicinos draugijos nariai ir nariai korespondentai. Įrašai „Aukso knygoje“ liudija, kad draugijos nariai buvo: skiepijimo nuo raupų pradininkas E.Dženeris (Jenner), Prūsijos karaliaus asmeninis gydytojas, sveikos gyvensenos teorijos kūrėjas C.Hufelandas (Huffeland), aseptikos pradininkas E.Bergmanas (Bergmann) iš Berlyno, garsus prancūzų karaliaus gvardijos chirurgas baronas D.Ž.Larė (Larrey), akušerijos profesorius F.Naegelė iš Heidelbergo, baronas prof. J.N.Korvisartas (Corvisart), garsus diagnostas, anatomijos ir medicinos istorijos profesorius A.Portalis iš Paryžiaus, oftalmologijos profesorius J.Beras (Beer) iš Vienos, garsus anatomas ir chirurgas A.Skarpa (Scarpa) iš Italijos, iš Pavijos

universiteto, stetoskopo išradėjas profesorius R.T.Lenekas (Laenneck) iš Paryžiaus, garsus rusų chirurgas N.Pirogovas iš Peterburgo, chemikas D.Mendelejevas, tuberkuliozės ir choleros bacilų atradėjas R.Kochas iš Berlyno, R.Virchovas iš Vokietijos, profesorius D.G.Balkas iš Tartu universiteto, Maskvos universiteto profesoriai: M.Mudrovas, N.Filatovas, T.Erismanas, profesorius G.Diupitrenas (Dupuytren) iš Paryžiaus, profesorius S.Botkinas iš Peterburgo, rusų fiziologas I.Sečenovas, Paryžiaus medicinos akademijos sekretorius, įžymus medicinos istorikas F.Diubua (Dubois), moderniosios farmacijos kūrėjas R.Tromsdorfas iš Erfurto, garsus biologas Bonifacas Stanislovas Jundzilas, profesoriai iš Berlyno: K.F.Grėfė (Graeffe), A.E.Grėfė, Pajola iš Venecijos, populiarius gydytojas filantropas, Vilniaus ir Lietuvos istorijos tyrinėtojas J.Tičijus, gydytojai ir Lietuvos visuomenės bei kultūros veikėjai J.Basanavičius, S.Matulaitis ir kiti.

Knygoje įrašytos ir kitų garbingų asmenų, kurie lankėsi VMD, pavardės, randame retų autografų. Paskutinis numeruotas įrašas Nr.1147, 1914 m. gruodžio 1 d. - Vilniaus gydytojas Borisas Kaščenka.

Vėlesniais laikais gydytojų sąrašas nenumeruojamas. Nuo 1916 iki 1920 m. draugijos veiklos aprašymai labai trumpi. Nuo 1921 m. gydytojų registracija nenuosekli, veikla menkai teatsispindi.

1926 m. lapkričio 2 d. draugijoje lankėsi čekų gydytojai. Jie visi pasirašė „Aukso knygoje“.

Paskutinis įrašas - apie 1928 m. VMD posėdį, skirtą Akių klinikos perkėlimui į naujas patalpas. Prof. S.Tšebinskis (Trzebinski) padarė pranešimą apie Vilniaus oftalmologijos istoriją. Dalyvavusieji pasirašė „Aukso knygoje“.

Seniausios Rytų Europoje Vilniaus medicinos draugijos rankraštinė knyga „Liber Aureus Caesareae Societatis Medicae Vilnensis“ yra tikrai svarbus išliekamąją vertę turintis Vilniaus medicinos draugijos dokumentas, aktualus medicinos mokslo istorijos tyrinėjimui šaltinis.

Dalia TRIPONIENĖ
Irena KATILIENĖ
Nijolė ŠULGIENĖ

RUGSĖJO 25 D., KETVIRTADIENĮ, 19 VAL.
ŠV. KOTRYNOS BAŽNYČIOJE

VIOLONČELĖS KLAJONĖS: IŠ PARYŽIAUS Į DYKUMĄ

Solistas DOMINIQUE DE WILLIENCOURT (violončelė, Prancūzija)
Vilniaus miesto savivaldybės ŠV. KRISTOFORO KAMERINIS ORKESTRAS
Dirigentas DONATAS KATKUS

Biliety kainos: 27-64 Lt
Bilietus galima įsigyti visose BILIETAI.LT kasose, prieš valandą koncerto vietoje, užsisakyti tinklalapyje www.bilietai.lt, rezervuoti telefonu 1588 (2Lt/min.)
www.kristoforas.lt

ŠV. KRISTOFORO
KAMERINIS
ORKESTRAS

Respublika

25%
nuolaida 2 bilietams